

पुण्यपापोद्भवं भुङ्क्ते सुखदुःखोपलक्षणं ।
 यत्त्वं पृच्छसि मां राजन् यातनाः पापकर्मिणां ॥
 केन केनेति पापेन तप्ते वक्ष्याम्यशेषतः ॥ ३८ ॥
 दुष्टेन चक्षुषा दृष्टाः परदारा नराधमैः ।
 मानसेन च दुष्टेन परद्रव्यञ्च सस्पृहैः ॥ ३९ ॥
 वज्रतुण्डाः खगास्तेषां हरन्त्येते विलोचने ।
 पुनःपुनश्च सम्भूतिरदृशोरेषां भवत्यथ ॥ ४० ॥
 यावतोऽक्षिनिमेषांस्तु पापमेभिर्नृभिः कृतं ।
 तावद्वर्षसहस्राणि नेषार्त्तिं प्राप्नुवन्त्युत ॥ ४१ ॥
 असच्छास्त्रोपदेशास्तु यैर्दत्ता यैश्च मन्त्रिताः ।
 सम्यग्दृष्टेर्विनाशाय रिपूणामपि मानवैः ॥ ४२ ॥
 यैः शास्त्रमन्यथा प्रोक्तं यैरसद्वागुदाहृता ।
 वेददेवद्विजातीनां गुरोर्निन्दा च यैः कृता ॥ ४३ ॥
 हरन्ति तेषां जिह्वाश्च जायमानाः पुनःपुनः ।
 तावतो वत्सरानेते वज्रतुण्डाः सुदारुणाः ॥ ४४ ॥
 मित्रभेदन्तया पित्रा पुत्रस्य स्वजनस्य च ।
 याज्योपाध्याययोर्मात्रा सुतस्य सहचारिणः ॥ ४५ ॥
 भार्यापत्योश्च ये केचिद्भेदं चक्रुर्नराधमाः ।
 त इमे पश्य पाव्यन्ते करपणेषु पार्थिव ॥ ४६ ॥
 परोपतापका ये च ये चाङ्गादनिषेधकाः ।
 तालवृन्तानिलस्थानचन्दनोशीरहारिणः ॥ ४७ ॥
 प्राणान्तिकं ददुस्तापमदुष्टानाञ्च येऽधमाः ।